

Op de huid van Remco van Lunteren

'Utrecht lijkt op San Francisco'

Remco van Lunteren nam in mei afscheid van de Provincie Utrecht. Na acht jaar provinciaal bestuur – waarvan vijf als Gedeputeerde Mobiliteit, Economie en Financiën – was de VVD'er toe aan een nieuwe uitdaging. Inmiddels werkt de 37-jarige Van Lunteren in het UMC Utrecht als Director Strategic Alliances. Voor hem voorlopig geen 'Statenpluche' meer.

TEKST MART RIENSTRA FOTOGRAFIE MARNIX SCHMIDT

Uw afscheid was voor menigeen een verrassing. Als jonge, succesvolle politicus leek u voorbestemd voor een relevante, landelijke rol. Wat waren uw motieven voor het vertrek?

‘Ik merkte dat mijn toegevoegde waarde aan het afnemen was. Dat had deels te maken met het feit dat ik mijn doelen had bereikt, maar ook met het gevoel, onderdeel te worden van een soort van establishment. Dat is een valkuil waar menig politicus in valt en die ik absoluut wilde voorkomen. Voor mij geen etiket als plucheplakker. Bovendien heb ik nog zoveel andere ambities, wil ik nog zoveel. En nu ben ik nog jong, relatief jong dan.’

Wat hebt u bereikt in uw tijd als gedeputeerde?

‘Waar ik tevreden op terugkijk, is de oprichting en het functioneren van de Economic Board Utrecht (EBU). Het stimuleren van innovatie en samenwerking tussen bedrijven, kennisinstellingen en overheden levert namelijk economische groei en dus banen op. Dat toont de EBU inmiddels aan. Daarnaast hebben we als provincie met onze ‘Utrechtse aanpak’ bewezen een essentiële rol te spelen bij het terugdringen van de kantorenleegstand. Maar ik ben ook blij met het versnellen van diverse infrastructurele projecten zoals de ontsluiting van Houten en het stationsgebied Driebergen-Zeist.’

Wat wilt u de komende vijf jaar bereiken?

‘Ik geloof niet in plannen. Nadat ik mijn keuze had gemaakt om de provincie te verlaten, wist ik niet wat ik wilde; behalve dan dat ik van baan wilde veranderen. Maar toen ik door het UMC Utrecht werd gevraagd, voelde het al gauw als “thuiskomen”. Wat ik hier doe, is in feite een voortzetting van het gedachtegoed van het EBU; door samen te werken met andere partijen een beter product leveren. Bij het UMC Utrecht draait alles om het creëren van een betere zorg, een prachtig streven. Maar of ik hier over vijf jaar nog werk? Alles hangt af van het gevoel van toegevoegde waarde te zijn.’

Wat is uw levensmotto?

‘Pluk de dag. Denk vooral in kansen en niet in bedreigingen. Dat zeg ik als mens, maar ook als ex-gedeputeerde en ondernemer. Ik heb ervaren dat een positieve houding en geest tot resultaten leidt. Bovendien moeten we ook reëel zijn; zo slecht hebben we het in Nederland en in onze regio niet. Integendeel. Dus stop met klagen.’

Hoe ziet uw ideale zondagmiddag er uit?

‘Dan vlieg ik er graag op uit. Letterlijk dan. Ik heb een internationaal vliegbrevet en ben samen met twintig anderen mede-eigenaar van een 1-motorig toestel. Door dit op tijd te reserveren, kan ik met vrienden of met mijn gezin een vlucht maken. Ik moet dan wel een bestemming hebben, want zomaar een rondvlucht maken boven vliegveld Lelystad vind ik doelloos. Begrijp mij goed, ik vind vliegen geweldig - en vooral ook omdat het alles met vrijheid te maken heeft. Maar zonder reisdoel...’

Wat is uw passie?

‘Ondernemen, ontwikkelen, vooruitgaan. Ik raak gepassioneerd van mensen die wat willen, die ideeën hebben en energie uitstralen. Actie vind ik heerlijk. Als wij als gezin twee dagen aan het strand liggen, ben ik – bij wijze van spreken – in staat de vakantie af te breken. Gelukkig denken wij thuis allemaal zo. Of alles dan vooral zinvol moet zijn? Ja, misschien vind ik dat wel.’

Als u een boek zou willen schrijven, wat is dan het onderwerp?

‘Dat zou ongetwijfeld te maken hebben met het creëren en benutten van kansen. Daar ligt voor ons allen de uitdaging in de komende jaren. Zijn wij in staat om het glas als halfvol te zien of koesteren wij het halfllege glas? Volgens mij zijn oplossingen veel boeiender dan problemen. Je bereikt er meer mee, maar het geeft ook meer energie. Daarbij is de juiste denkrichting medebepalend voor het succes. Toen wij geconfronteerd werden met de enorme leegstand in de provincie, zijn we niet gaan denken: hoe

krijgen we al die kantoren weer gevuld, maar: hoe snel kunnen we de kraan dichtdraaien? Dat is niet zozeer creatief, het is vooral praktisch en positief.’

Wat is uw favoriete stad?

‘San Francisco. Een positieve, dynamische en vooral ook: charmante stad. Als je er rondloopt, heb je niet meteen de indruk onderdeel te zijn van een *big city*, terwijl het dat vanzelfsprekend wel is. Zeker ook in termen van economische relevantie. Het lijkt wat dat betreft – maar ook in andere opzichten – op Utrecht. Een provinciestad met de uitstraling en de urgentie van een hoofdstad. Beide steden zijn volledig in balans, hebben een erg aangename *way of life*.’

Welk merk kleding draagt u bij voorkeur?

‘Mijn maatpakken en hemden koop ik altijd bij New Tailor in Utrecht. Prima jongens met een prima product en vooral een uitstekende service. Vooral dat laatste argument is voor mij het meest beslissend. Zij leveren toegevoegde waarde, op elk niveau. Neem de inrichting van de winkel, een nostalgische ambiance vol sfeer en sentiment: geweldig! Bovendien zijn het jonge kerels met een enorme drive en ondernemerszin. Ook zij zien volgens mij overal kansen – en benutten ze.’

Waar bent u onlangs van geschrokken?

‘Het is al even geleden, maar de vlieg-ramp met de MH17 in de Oekraïne brandt nog steeds op mijn netvlies. De impact en massaliteit van deze menselijke tragedie vond ik weerzinwekkend. Het legt ook de nietigheid van ons bestaan bloot. Je kunt dromen hebben en overal kansen zien, morgen stap je in een vliegtuig om op vakantie te gaan en is het voorbij. Toch zorgt juist dat besef ervoor dat ik de dag wil plukken, dat ik vooral naar het positieve kijk, naar de mogelijkheden en niet naar de obstakels. Die kom je in het leven toch wel tegen.’ ■